

Emor, Torah, May 17, 2025

Leviticus 23:23-24:23

(23) יהוה spoke to Moses, saying:
(24) Speak to the Israelite people thus: In the seventh month, on the first day of the month, you shall observe complete rest, a sacred occasion commemorated with loud blasts. (25) You shall not work at your occupations; and you shall bring an offering by fire to יהוה. (26) יהוה spoke to Moses, saying: (27) Mark, the tenth day of this seventh month is the Day of Atonement. It shall be a sacred occasion for you: you shall practice self-denial, and you shall bring an offering by fire to יהוה; (28) you shall do no work throughout that day. For it is a Day of Atonement, on which expiation is made on your behalf before your God יהוה. (29) Indeed, any person who does not practice self-denial

ויקרא כ"ג:ג-כ"ד:כ"ג

(כג) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
(כד) דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ
יְהִי לָכֶם שַׁבָּתוֹן זִכְרוֹן תְּרוּעָה
מִקְרָא־קֹדֶשׁ: (כה) כָּל־מְלָאכָה
עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אֹשֶׁה
לַיהוָה: {ס} (כו) וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (כז) אַךְ בַּעֲשׂוֹר
לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפּוּרִים
הוא מִקְרָא־קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם
וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֵׁיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם
אֹשֶׁה לַיהוָה: (כח) וְכָל־מְלָאכָה
לֹא תַעֲשׂוּ בַּעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם
כִּפּוּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: (כט) כִּי כָל־הַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר לֹא־תַעֲזֹב בַּעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה
וְנִכְרְתָה מֵעַמִּיהָ: (ל) וְכָל־הַנֶּפֶשׁ

throughout that day shall be cut off from kin; (30) and whoever does any work throughout that day, I will cause that person to perish from among the people. (31) Do no work whatever; it is a law for all time, throughout the ages in all your settlements. (32) It shall be a sabbath of complete rest for you, and you shall practice self-denial; on the ninth day of the month at evening, from evening to evening, you shall observe this your sabbath. (33) יהוה spoke to Moses, saying: (34) Say to the Israelite people: On the fifteenth day of this seventh month there shall be the Feast of Booths to יהוה, [to last] seven days. (35) The first day shall be a sacred occasion: you shall not work at your occupations; (36) seven days you shall bring offerings by fire to יהוה. On the eighth day you shall observe a sacred occasion and bring an offering by fire to יהוה; it is a solemn gathering: you shall not

אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָּל־מְלָאכָה בְּעֶצְמָם
הַיּוֹם הַזֶּה וְהָאֲבֹדְתִי אֶת־הַנֶּפֶשׁ
הַהוּא מִקֶּרֶב עִמָּה: (לא)
כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם
לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם: (לב)
שַׁבַּת שַׁבְתּוֹן הוּא לָכֶם וְעֲנִיתֶם
אֶת־נַפְשֵׁיכֶם בְּתַשְׁעָה לַחֹדֶשׁ
בְּעָרָב מִעָרָב עַד־עָרָב תִּשְׁבְּתוּ
שַׁבְּתֵיכֶם: {פ} (לג) וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: (לד) דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בְּחֹמְשָׁה עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג הַסֻּכּוֹת
שִׁבְעַת יָמִים לִיהוָה: (לה) בַּיּוֹם
הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלָאכָת
עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: (לו) שִׁבְעַת יָמִים
תִּקְרְבוּ אִשָּׁה לִיהוָה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי
מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם
אִשָּׁה לִיהוָה עֲצֶרֶת הוּא
כָּל־מְלָאכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: (לז)
אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ
אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהִקְרִיב אִשָּׁה

work at your occupations. (37)

Those are the set times of יהוה that you shall celebrate as sacred occasions, bringing offerings by fire to יהוה —burnt offerings, meal offerings, sacrifices, and libations, on each day what is proper to it— (38) apart from the sabbaths of יהוה, and apart from your gifts and from all your votive offerings and from all your freewill offerings that you give to יהוה. (39) Mark, on the fifteenth day of the seventh month, when you have gathered in the yield of your land, you shall observe the festival of יהוה [to last] seven days: a complete rest on the first day, and a complete rest on the eighth day. (40) On the first day you shall take the product of *hadar* trees, branches of palm trees, boughs of leafy trees, and willows of the brook, and you shall rejoice before your God יהוה seven days. (41) You shall observe it as a festival of יהוה for seven days in the year; you shall observe it in the

ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים
דבר-יום ביום: (לה) מלבד שבתת
יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד
כל-נדריכם ומלבד כל-נדבתיכם
אשר תתנו ליהוה: (לט) אך
בחמשה עשר יום לתדש השביעי
באספכם את-תבואת הארץ תחגו
את-חגי-יהוה שבעת ימים ביום
הראשון שבתון וביום השמיני
שבתון: (מ) ולקחתם לכם ביום
הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים
וענף עץ-עבת וערבי-נחל
ושמחתם לפני יהוה אלהיכם
שבעת ימים: (מא) וחגתם אתו חג
ליהוה שבעת ימים בשנה חקת
עולם לדתיכם בחדש השביעי
תחגו אתו: (מב) בספת תשבו
שבעת ימים כל-האזרח בישראל
ישבו בספת: (מג) למען ידעו
דתיכם כי בספות הושבת
את-בני ישראל בהוציא אותם

seventh month as a law for all time, throughout the ages. (42) You shall live in booths seven days; all citizens in Israel shall live in booths, (43) in order that future generations may know that I made the Israelite people live in booths when I brought them out of the land of Egypt—I, your God יהוה. (44) So Moses declared to the Israelites the set times of יהוה. (1) יהוה spoke to Moses, saying: (2) Command the Israelite people to bring you clear oil of beaten olives for lighting, for kindling lamps regularly. (3) Aaron shall set them up in the Tent of Meeting outside the curtain of the Pact [to burn] from evening to morning before יהוה regularly; it is a law for all time throughout the ages. (4) He shall set up the lamps on the pure lampstand before יהוה [to burn] regularly. (5) You shall take choice flour and bake of it twelve loaves, two-tenths of a measure for each loaf. (6) Place

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
(מד) וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה אֶת־מַעֲדֵי יְהוָה
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: {פ} (א) וַיִּדְבֹּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: (ב) צֹו
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן
זַיִת זָךְ כִּתִּית לַמָּאֹר לְהַעֲלֹת נֵר
תָּמִיד: (ג) מִחוּץ לַפָּרֹכֶת הָעֹדֶת
בְּאֵהָל מוֹעֵד יַעֲרוֹךְ אֹתוֹ אֶהְרֹן
מֵעֶרֶב עַד־בֹּקֶר לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד
חֲקֹת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם: (ד) עַל
הַמִּנְרָה הַטְּהֹרָה יַעֲרוֹךְ אֶת־הַנֵּרוֹת
לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד: {פ} (ה) וְלִקְחֹתָ
סֹלֶת וְאִפִּיתָ אֹתָהּ שִׁתִּים עֶשְׂרֵה
חֲלוֹת שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים יִהְיֶה הַחֲלֵה
הָאֶחָת: (ו) וְשִׁמְתָּ אוֹתָם שִׁתִּים
מִעֲרֻכּוֹת שֶׁשׁ הַמַּעֲרֻכֹּת עַל
הַשֻּׁלְחָן הַטְּהֹרַר לִפְנֵי יְהוָה: (ז)
וְנָתַתְּ עַל־הַמַּעֲרֻכֹּת לְבִנָּה זֶכֶה
וְהִיְתָה לֶלֶחֶם לַאֲזִכָּרָה אֲשֶׁה
לְיְהוָה: (ח) בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת בַּיּוֹם
הַשַּׁבָּת יַעֲרֻכְנוּ לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד

them on the pure table before יהוה
 in two rows, six to a row. (7) With
 each row you shall place pure
 frankincense, which is to be a token
 offering for the bread, as an offering
 by fire to יהוה. (8) He shall arrange
 them before יהוה regularly every
 sabbath day—it is a commitment
 for all time on the part of the
 Israelites. (9) They shall belong to
 Aaron and his sons, who shall eat
 them in the sacred precinct; for
 they are his as most holy things
 from יהוה's offerings by fire, a due
 for all time. (10) There came out
 among the Israelites a man whose
 mother was Israelite and whose
 father was Egyptian. And a fight
 broke out in the camp between that
 half-Israelite and a certain Israelite.
 (11) The son of the Israelite woman
 pronounced the Name in
 blasphemy, and he was brought to
 Moses—now his mother's name
 was Shelomith daughter of Dibri of
 the tribe of Dan— (12) and he was

מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּרִית עֹלָם: (ט)
 וְהִיְתָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וְאָכְלָהּ
 בַּמָּקוֹם קָדֹשׁ כִּי קָדֹשׁ קְדָשִׁים הִוא
 לֹו מֵאֲשֵׁי יְהוָה חֶק־עֹלָם: {ס} (י)
 וַיֵּצֵא בֶן־אִשָּׁה יִשְׂרָאֵלִית וְהוּא
 בֶן־אִישׁ מִצְרִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּנָּצוּ בַּמַּחֲנֶה בֶן הַיִּשְׂרָאֵלִית וְאִישׁ
 הַיִּשְׂרָאֵלִי: (יא) וַיִּקָּב בֶּן־הָאִשָּׁה
 הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת־הַשֵּׁם וַיִּקְלֹל וַיָּבִיאוּ
 אֹתוֹ אֶל־מֹשֶׁה וְשֵׁם אָמּוֹ שְׁלֹמִית
 בֶּת־דִּבְרִי לְמִטֶּה־דָן: (יב) וַיִּנְיחָהּ
 בַּמִּשְׁמֶר לַפָּרֹשׁ לָהֶם עַל־פִּי יְהוָה:
 {פ} (יג) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר: (יד) הוֹצֵא אֶת־הַמִּקְלָל
 אֶל־מַחֲוִיל לַמַּחֲנֶה וְסָמְכוּ
 כָּל־הַשֹּׁמְעִים אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁוֹ
 וְרָגְמוּ אֹתוֹ כָּל־הָעֵדָה: (טו)
 וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ
 אִישׁ כִּי־יִקְלַל אֱלֹהָיו וְנָשָׂא חֲטָאוֹ:
 (טז) וְנִקָּב שֵׁם־יְהוָה מוֹת יוֹמָת
 רָגוֹם יִרְגְּמוּ־בּוֹ כָּל־הָעֵדָה כִּגֹּר

placed in custody, until the decision of יהוה should be made clear to them. (13) And יהוה spoke to Moses, saying: (14) Take the blasphemer outside the camp; and let all who were within hearing lay their hands upon his head, and let the community leadership stone him. (15) And to the Israelite people speak thus: Anyone who blasphemes God shall bear the guilt; (16) and one who also pronounces the name יהוה shall be put to death. The community leadership shall stone that person; stranger or citizen—having thus pronounced the Name—shall be put to death. (17) If any party kills any human being, that person shall be put to death. (18) One who kills a beast shall make restitution for it: life for life. (19) If any party maims another [person]: what was done shall be done in return— (20) fracture for fracture, eye for eye, tooth for tooth. The injury inflicted

כְּאֶזְרוֹחַ בְּנִקְבוֹשֵׁם יוֹמָת: (יז) וְאִישׁ
כִּי יִכֶּה כָּל־נֶפֶשׁ אָדָם מוֹת יוֹמָת:
(יח) וּמִכָּה נֶפֶשׁ־בֵּהֱמָה יִשְׁלַמְנָה
נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ: (יט) וְאִישׁ כִּי־יִתֵּן
מוֹם בְּעַמִּיתוֹ כְּאֲשֶׁר עָשָׂה כֵּן
יַעֲשֶׂה לוֹ: (כ) שֹׁבֵר תַּחַת שֹׁבֵר עֵין
תַּחַת עֵין שֵׁן תַּחַת שֵׁן כְּאֲשֶׁר יִתֵּן
מוֹם בָּאָדָם כֵּן יִנָּתֶן בּוֹ: (כא) וּמִכָּה
בֵּהֱמָה יִשְׁלַמְנָה וּמִכָּה אָדָם יוֹמָת:
(כב) מִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם כִּגְר
כְּאֶזְרוֹחַ יִהְיֶה כִּי אֲנִי יְהוֹה
אֱלֹהֵיכֶם: (כג) וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיּוֹצִיאוּ אֶת־הַמִּקְלָל
אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ אֶבֶן
וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כְּאֲשֶׁר צֻוָּה יְהוֹה
אֶת־מֹשֶׁה: {פ}

on a human being shall be inflicted
in return. (21) One who kills a beast
shall make restitution for it; but
one who kills a human being shall
be put to death. (22) You shall have
one standard for stranger and
citizen alike: for I יהוה am your
God. (23) Moses spoke thus to the
Israelites. And they took the
blasphemer outside the camp and
pelted him with stones. The
Israelites did as יהוה had
commanded Moses.